

Jézus Urunk tanítása

2018. április 6.

Jézus Krisztus Urunk:

Köszöntöm testvéreimet a mai napon a fájdalom, szenvedés Golgotáján.

S köszöntöm mindazokat, akik a mai napon is csak lélekben kísértétek el kiválasztott Mária testvéreteket.

A mai nap e hónap tanítása, amely felétek szólt, a Jó Pásztor, aki ismeri juhait: Ismerem Enyéimet a juhaimban, és Enyéim is ismernek Engem.¹

A béres, az nem ismeri a juhait, nem is törődik velük, hisz nem is az övéi, ezért, ha jön a farkas, akkor ott hagyja a juhokat, és elszalad. S ekkor a farkas elragadja, és szétkergeti őket, mert a béres, az nem törődik e juhokkal, mert nem az övéi, ő csak béresként van felfogadva.

Én, a Jó Pásztor, aki ismerem őket, és Életemet adom a juhaimért a megváltásban és a kegyelemben.

Ugye, van az a tanítás, amikor azt mondom Simon Péternek, hogy:

– Szeretsz-e Engem?

Ő azt válaszolja:

– Igen, Uram, szeretlek.

Akkor azt mondom neki:

– Legeltesd juhaimat.

Másodszor: bárányaimat; harmadszor ismét: juhaimat. Már elszomorodik, hogy háromszor is megkérdem.²

Ma Én, Jézus Krisztus Uratok e tanításban elmondom, hogy Én vagyok a Jó Pásztor, ismerem Enyéimet, és Enyéim ismernek Engem. De vannak más juhaim is, akik nem ide tartoznak, nem ebbe az akolba, de elmegyek, hogy tanítsam őket, hogy majd vezessem. És hallgatni fognak szavamra, és akkor ők is ebbe az akolba és ehhez a Pásztorhoz fognak tartozni, hogy egy akol és egy Pásztor legyen.

S akkor megint hogy is van?

Az Emberfia Önmagát adja a juhaiért a megváltásban, a kegyelem szeretete által. Hisz ha csak ezt most a mai időre fordítjuk: Kik az Én juhaim, akikért Életemet adom?

Mondhatjuk: a jelenlévő testvéreim, azok a testvérek, akik ismernek, s akik követnek, s akik hallgatnak szavamra, és akik nem félnek, ha Én megjelenek, a Jó Pásztor. Félelem akkor jön reájuk, amikor felismerik, hogy a farkas közeledett feléjük, hogy el ne ragadtassa őket, szét ne kergesse őket, ezért hát figyelnek a Jó Pásztorra, aki segítséget ad számukra, és aki figyel

¹ Ezen a napon a Golgota előtti ajándék-tanítás a következő volt : *A jó pásztor, aki nem béres* (Jn 10,11–30).

² Jn 21,15–18

az Ő juhaira, hogy egyet se ragadjanak el, és kergessenek széjjel, hanem idővel mind megmaradhassanak, és haza kerülhessenek az ő saját akoljukhoz.

De a béres, aki, ugye, megfizetett a munkájának bérében, az csak annyit tesz, amennyit ezért a fizetségért elvárnak tőle. A ti szavakat használva: egy centivel sem tesz többet, vagy egy perccel sem. Ő csak azt teszi, amire megfogadták, mert ő béres, és a béresben nem törődik a juhokkal, ő csak addig marad, ameddig szükség van reája. Amikor már nincs szükség, akkor a juhok, hogy mitévővé válnak, és hogyan alakítják ki a jelenlétüket, ez a Jó Pásztoron múlik, aki oda megy, és aki szól hozzájuk. És ha már szól hozzájuk, akkor ők felismerik Őt, és követik. Mert a Jó Pásztor, az figyel az Ő nyájára, akit Neki adott az Atya, mert Ő ismeri juhait az Nyéimben, ahogy az Atya ismer Engem, és Én az Atyát.

Ez az, amikor megkérdezték tanítványaim, hogy:

– Szeretnénk látni az Atyát.

S ekkor mi feljűk a válasz?

– Ha láttok Engem, látjátok az Atyát, mert az Atya és Én egy vagyok.³

De az egyben három személy is, ugye: Atya, Fiú és a Szentlélek, amelyet néha nehezen tudjátok megérteni, felismerni és elfogadni.

Most a mai tanításban azt adom nektek, hogy Én, a Jó Pásztor hogyan vagyok jelen, hogyan fogadom el azokat, akik Hozzám tartoznak, és kik azok, akik Hozzám tartoznak. Ugye, úgy kezdtük: a Jó Pásztor ismeri Övéit, mert az Övéi is ismerik Őt. És a Jó Pásztor figyel az Ő juhaira, és a Jó Pásztor segítséget nyújt számukra.

De ha nem az Övék a juhok, hisz másik akolban vannak, azokhoz is oda kell menni, hívni kell őket, szólni kell nekik a felismerés révén, hogy tudjanak haladni a felismerésben, hogy ők is, akik hallgatnak a Jó Pásztor szavára, és követik, akkor ők is már ehhez a nyájhoz, ehhez az akolhoz tartoznak, s eggyé válhatnak.

De hogy ezek megtörténjenek, ahhoz cselekedni is kell a szeretet, kegyelem által, hisz nem elég csak elmondani, hogy „én ismerem a Pásztort a Jó Pásztorban, én tudom, hogy hova tartozom a juhban, és kire figyelek, és ki szerint alakítom ki az életemet”.

Mert ezeket könnyű mind-mind így elmondani, de tudni kell megtapasztalni a felismerés révén, hogy testvérek vagytok, a testvérekben ismeritek egymást, a testvérekben tudtok imádkozni egymásért, hogy egyik legyetek, és a testvérekben nemcsak arra figyeltek, hogy „ha megfizettek, hogy béresek legyünk”, hanem az, aki figyel, és felismeri a Mester szavait, és megpróbál a szerint cselekedni és élni a mindennapokban, a kegyelem által.

Mert, ugye, ezt a tanítást is lehet szinte három részre bontani, mert van az első része, ahol mi is a tanítás mondanivalója?

³ Jn 14,8–10

Hogy: Én vagyok a Jó Pásztor, ismerem Enyéimet, Enyéim ismernek Engem; és az Atya is ismer Engem, Én pedig az Atyát, mert az Atyával egy vagyok.

A Jó Pásztor figyel az Ő nyájára, de figyel arra a nyájra is, amely még lehet, hogy nem Hozzá tartozik, de ha hozzájuk megy, szól hozzájuk, azok figyelnek Rá, felismerik Őt, és követik. S ekkor már ők is igyekeznek ahhoz az egy akolhoz és ahhoz az Egy Pásztorhoz tartozni.

S utána jön a harmadik része, hogy: ez a Pásztor annyira szeret, hogy Önmagát adja felebarátaiért, testvéreiért, Önmagát adja a juhaiért. Mert, ugye, a felebarát és a testvér ti vagytok a köszöntés által, a felismerésben, akkor ti vagytok azok a juhok is, akikért az Életét adja, mert Ő önként, szeretetből adta oda – nem vette el Tőle senki, hanem saját maga adta Önmagát a megváltásért, a kegyelemért, hogy a szeretet így működjön rajtatok és bennetek, mert ez a szeretet tud megváltoztatni a kegyelem által, és akkor felismered mindazt, aki téged juhnak nevez, és a juhban segítséget nyújt számotokra a felismerés által, s megadja azt a kegyelmet, hogy hogyan és miképpen alakítsd ki életedet, és hogyan és miképpen figyelsz arra, hogy Én, Jézus Krisztus Uratok Önmagamat adtam a felebarátaimért és a testvéreimért.

Senki nem vette el ezt Tőlem, nem erőltette, hanem Én, Jézus Krisztus Uratok adtam. Mert, ugye, megkaptam az Atyától azt a hatalmat, hogy feladhatom, megadhatom, fölláldozhatom a testvéreimért, mert hatalmat kaptam ahhoz, hogy Önmagamat odaadjam, szeretettel, a megváltás kegyelméért, és nem azért, mert béres vagyok, ugye, akit megfizetnek, hogy hogyan és miképpen cselekedjen.

Én Szívemből és Lelkemből adtam Önmagamat. Senki nem vette el. Nem is tudta volna elvenni, mert Én magam ajánlottam fel, mert megvolt hozzá a hatalmam, hogy felajánlhatom, Önmagamat adhatom.

És van a másik akol, ahol nem adják föl önmagukat, de nem is veszik el tőlük, hanem várják, hogy a tanítást felismerik-e, elfogadják-e, és csak ez után, ha adják önmagukat a felebarátokért és a testvérekért, akiket most úgy nevezünk, hogy a juhkapuban jelen vagyunk.⁴ Úgy-e? S utána figyelünk, hogy: „Jó pásztor vagyok-e, és engem is szeret-e a Jó Pásztor a juh-testvéremben?”

Mert, ugye, ennek a tanításnak van még egy másik mondanivalója, amikor nemcsak a farkas jelenik meg.

És kit lehet mondani a farkasban?

Aki lehet, hogy tévtanítást ad, aki megzavar, aki nem akarja, hogy talán a helyes úton járjál, nem akarja, hogy felismerd azt, aki Önmagát felajánlja érted, mert ezzel a megváltás jön el számotokra.

⁴ Jn 10,3

Ezeket szintén fel kell ismerni, és tudni kell elfogadni, hogy a kegyelem a szeretetében hogyan van jelen, hogy' árad reátok, hogyan működik rajtatok és bennetek, mert fontos, hogy ha ezekre tudunk figyelni, felismerni és elfogadni, mert akkor mi törekszünk arra, hogy nekünk van egy Jó Pásztorunk, akinek mi a nyája vagyunk a juhban, és szereti az Ő saját nyáját, és megtesz mindent a juhokért, még ha Önmagát is kell átadnia a megváltás kegyelméért e szeretetben.

És ez egy óriási ajándék és adomány számotokra, hogy van a Jó Pásztor, aki nem fél odaadni Önmagát értetek a felebarát-testvérben, és aki ez által várja a működést a kegyelemben. És várják mindazok, akik lehet, hogy még nem ismerik a Jó Pásztort, nem tartoznak Hozzája, de lehet, hogy hallottak valamit, és cselekedni akarnak. És ha a Jó Pásztor szól felénk és hozzájuk, akkor felismerik, és hallgatnak szavára, és követővé válnak a mindennap kegyelmének szeretetében.

Fontos, hogy ezeket tudjuk érezni és érzékeltetni a mindennap kegyelmének ajándékában, mert Én, Jézus Krisztus Uratok annyira szeretlek, hogy Önmagamot adom értetek a felajánlásomban.

De jelen van számotokra az a kegyelem, hogy minél többeket vezessetek ehhez az akolhoz és ehhez a Pásztorhoz, hogy többen legyetek. Ne mondjátok azt, hogy: „Hiába adtad Önmagadat, Uram, hisz nem történik meg a megváltás, a segítségnyújtás a kegyelem szeretetében.”

Hát, ha így álltok hozzája, akkor talán nem is történik meg. De ha szíveddel, lelkeddel ragaszkodsz a te Pásztorodhoz a küldetés követésében, akkor megkapod ezen kegyelmeket, és így haladhattok a meghívásban, a mindennapokban, hogy a kegyelem ajándéka és szeretete öleljen át benneteket, óvjon és védjen, és vezessen a mindennapi élet-útpályáton. Hisz Én, Jézus Krisztus Uratok, ahogy mondtam: Úgy szeretlek titeket, a mai jelen lévő testvéreimet, hogy Önmagamot feláldozom, átadom. De nem azért, mert azt mondják, hogy elveszik Tőlem. Én Szívből és szeretettel adom. És ha Szívből és szeretettel ez megtörténik, akkor megtörténik felétek a megváltás kegyelme a szeretet által, mert azt nemcsak várni kell, hanem ezért tenni is, hogy „befogadhassam, hogy felismerjem, és tudjam, hogy mitévő a jelenlét a szeretetben, és hogyan ismerem fel, és hogyan fogadom el a mindennap kegyelmét, ajándékában”.

Mert az a csodálatos, amikor van valaki, aki Önmagát adja a felebarátaiért, a testvéreiért, e jelenlétben a juhokért. Mert így mentenek meg, így terelnek össze, hogy egy nyáj legyen és egy akol, és ahol Jézus a Jó Pásztor. Mert lehet pásztort keresni, találni, aki lehet, hogy szolgálatba áll, de nem biztos, hogy teljesen ilyen tiszta testtel és lélekkel és odaadással, hanem csak olyan felületessé válik. Akkor tudjuk, mi a felületes, az, aki béressé vált, akinek nincs más dolga, „a béresi feladat révén cselekszem”. De ha majd meg kell jelennem, és fizetnem kell, akkor ezt a fizetséget ő is

felajánlhassa az Édes Jézusnak azokért a kegyelmekért, amelyeknek részeseivé válhatunk a mindennapok jelenlétében.

Fontos, hogy érzékd a kegyelmet, a szeretetet, az örömet és a békét a mindennapok által, mert akkor ez a Jó Pásztor valóban az Ő saját szeretetét árasztja felétek, szinte át akar ölelni, felmelegíteni, megerősíteni, mert ez a Jó Pásztor eljött felétek és hozzátok a húsvét hajnalának, Fényének ragyogásában, hogy részesüljete e kegyelem-szeretetből.

Érezd, hogy a tanítások valójában mit adnak, és mit nyújtanak számotokra a kegyelemben.

És így áradjon ma reátok a Jó Pásztor áldása a Szeretet Fényének erejével, hogy kössön össze benneteket, hogy akik még talán nem ismertek, és talán úgy érzitek, hogy ti egy másik akolban vagytok, hogy mielőbb felismerjétek ezt a Jó Pásztort, aki terelget benneteket az egy akolhoz és az Egy Pásztorhoz, hogy ez a Szeretet erősítsen, óvjon, védjen, és vezessen, és mutassa meg számotokra a meghívás küldetésének útját.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

A Szentlélek kegyelme a Jó Pásztor szeretetének Fényével áradjon ma reátok, töltsé be szíveteket, lelketeket, szinte öleljen át, és érezd szinte a felemelkedést, hogy te a Jó Pásztorhoz tartozol a juhban, ahol jelen van az egy akol és az Egy Pásztor a testvéri, felebaráti szeretet kegyelmének ajándékában. És ez vezessen a mindennapokban, a mindennapokhoz.

Jelen lévő testvérek:

Dicsőség Neked, Istenünk!